

Regioonide Komitee arvamused teemal „Euroopa ühise varjupaigasüsteemi tulevik II”

(2010/C 79/11)

REGIOONIDE KOMITEE

- rõhutab, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on jätkuvalt Euroopa ühise varjupaigasüsteemi põhiaspekte käsitlevate Euroopa tasandi õigusaktide esimesed rakendajad. Komitee on siiski mures selle pärast, et käesolevas arvamuses käsitletavates dokumentides ei viidata piisavalt kohalikule ja piirkondlikule mõõtmele. Kohaliku ja piirkondliku mõõtme hõlmamine on vajalik nii Euroopa ühise varjupaigasüsteemi II etapi tõhusaks rakendamiseks kui ka subsidiaarsuse põhimõtte järgimiseks;
- leiab, et edukas ühtlustamine on vahend leevendamaks teatud kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ebaproportsionaalselt suurt koormust, mis on põhjustatud nende geograafilisest või piiride asukohast ja erinevustest riiklikes lähenemisviisides varjupaigaküsimustele. Seetõttu soovib komitee, et liikmesriigid tunnustaksid solidaarsuse ja koormuse jagamise vajadust piirkondlikul ja kohalikul tasandil seal, kus juurdepääs eluaseme-, heaolu-, tervishoiu-, haridus- ja tööturule kuulub kohalike ja piirkondlike omavalitsuste haldusalasse;
- on arvamusel, et Euroopa ühtlustamispoliitika õnnestumiseks võivad kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused vajada kas Euroopa Liidu täiendavat otsetoetust või tagatist selle kohta, et nad saavad proportsionaalset hüvitist liikmesriikidele eraldatud rahalistest vahenditest. Samuti rõhutab komitee, et kohalikul ja piirkondlikul tasandil tuleb teavitada paremini erinevusest sunnitud ja mittesunnitud rände vahel ning rahvusvahelise kaitse saajate ja taotlejate vahel, et tagada kogukondade teavitatus ja neile positiivse sõnumi edastamine rahvusvahelise kaitse saajate kohta.

Raportöör: Doreen Huddart (UK/ALDE), Newcastle-upon-Tyne'i linnavolikogu liige

Viitedokumendid

Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Varjupaigapoliitika kava: ühtne lähenemisviis kaitse andmisele Euroopa Liidus”

KOM(2008) 360 lõplik

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded

KOM(2008) 815 lõplik

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest

KOM(2008) 820 lõplik

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti loomise kohta

KOM(2009) 66 lõplik

I. POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

1. rõhutab eelkõige, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on jätkuvalt Euroopa ühise varjupaigasüsteemi põhiaspekte käsitlevate Euroopa tasandi õigusaktide esimesed rakendajad; kordab soovitusi, mis esitati esimeses Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kohta koostatud arvamuses, mis võeti vastu täiskogu 74. istungjärgul (CdR 177/2007 fin);

2. määratleb käesolevas teises arvamuses Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kohta edasised konkreetsete teemad, mis on seotud poliitikakavaga üldiselt ning konkreetsetel olemasolevate õigusaktide ettepanekutega, kinnitades samas algseid järeldusi;

3. on mures selle pärast, et käesolevas arvamuses käsitletavates dokumentides ei viidata piisavalt kohalikule ja piirkondlikule mõõtmele. Kohaliku ja piirkondliku mõõtme hõlmamine on vajalik nii Euroopa ühise varjupaigasüsteemi II etapi tõhusaks rakendamiseks kui ka subsidiaarsuse põhimõtte järgimiseks;

Varjupaigapoliitika kava

4. tervitab teatud mõõndustega tunnistust, et kõnealusel poliitikavaldkonnas tuleb ühtlustamine siduda kõrgemate nõuetega. Konkreetsemalt märgib komitee, et selle tulemusel võivad

tekkida kulud, mida peavad kandma kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused;

5. rõhutab, et niivõrd kui Euroopa ühine varjupaigasüsteem puudutab varjupaigataotlejaid ja pagulasi, peaksid selle aluseks jääma 1951. aasta ÜRO pagulasseisundi konventsiooni põhimõtted ning nimetatud nõuete vähendamist ei tohiks ei lubada ega sellele viidata;

6. tervitab asjaolu, et poliitikakava ja sellega seonduvate õigusaktide oluline tunnusjoon on lähenemisviiside ühtlustamine varjupaigaküsimustele ja täiendava kaitse liikidele. See on oluline, sest sellega tunnistatakse pagulase määratluse piiratust ning seda, et paljud rahvusvahelist kaitset taotlevad inimesed ei pruugi olla pagulased selle kitsas tähenduses (näiteks loodusõnnetuste eest põgenevad isikud). Kehtivad vastuvõtutingimused ja menetlused ning omistatud seisund peaksid tagama nimetatud isikute võrdse kohtlemise;

7. leiab, et edukas ühtlustamine on vahend leevendamaks teatud kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ebaproportsionaalselt suurt koormust, mis on põhjustatud nende geograafilisest või piiride asukohast ja erinevustest riiklikes lähenemisviisides. Kui vastuvõtutingimused ja menetlused või rahvusvahelise kaitse taotlemise kriteeriumid on ühes liikmesriigis rangemad kui teises (või nii arvatakse), võib see soodustada teisest rännet ELi sees. See muudab Euroopa ühise varjupaigasüsteemi rakendamise keerukamaks ning võib liigselt koormata mõnda riiki ning nende kohalike ja piirkondlike omavalitsusi;

8. rõhutab, et sunnitud rände peamised põhjused tulenevad pigem tingimustest väljaspool ELi kui ELi sees;

9. soovib, et liikmesriigid tunnustaksid solidaarsuse ja koormuse jagamise vajadust piirkondlikul ja kohalikul tasandil seal, kus juurdepääs eluaseme-, heaolu-, tervishoiu-, haridus- ja tööturule kuulub kohalike ja piirkondlike omavalitsuste haldusalasse;

10. on arvamusel, et Euroopa ühtlustamispoliitika õnnestumiseks võivad kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused vajada kas Euroopa Liidu täiendavat otsetoetust või tagatist selle kohta, et nad saavad proportsionaalset hüvitist liikmesriikidele eraldatud rahalistest vahenditest;

11. tunnustab, et geograafilisest paiknemisest ELi piiride ääres ja demograafilistest omadustest tulenev ebaproportsionaalne koormus võib takistada ühtlustamise tõhusust, ja nõustub seega, et riiklike nõuete edasine ühtlustamine Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kaudu tuleb siduda laiema praktilise koostööga, et jagada varjupaigaandmisega seotud vastutus õiglaselt liikmesriikide ja piirkondade vahel;

12. on mures, et poliitikakavas ei käsitleta ELi piiriagentuuri FRONTEX toimimist ei seoses ühtlustamise ega praktilise koostööga. Suurem tähelepanu Euroopa ühise varjupaigasüsteemi ettepanekutele inimõiguste kohta üldiselt ning haavatavate inimeste õiguste kohta konkreetselt peaks peegelduma FRONTEXi tegevust reguleerivates eeskirjades;

13. rõhutab, et kohalikul ja piirkondlikul tasandil tuleb teavitada paremini erinevusest sunnitud ja mittesunnitud rände vahel ning rahvusvahelise kaitse saajate ja taotlejate vahel, et tagada kogukondade teavitatus ja neile positiivse sõnumi edastamine rahvusvahelise kaitse saajate kohta;

Vastuvõtutingimuste direktiiv

14. toetab meetmete ühendamist kõnealuses direktiivis, et hõlmata nii varjupaigataotlejate kui ka täiendavat kaitset taotlevate isikute vastuvõtunõuded;

15. viitab sellele, et vastuvõtunõuete ühtlustamisel ei tohi varjupaigataotlejatele seoses eluaseme, heaolu, tervishoiu, hariduse ja tööturule juurdepääsuga antav sotsiaalabi kindlasti olla suurem kohalikele elanikkonnale antavast sotsiaalabist;

16. leiab, et inimõiguste tagatiste ettepanekud, sealhulgas erimeetmed haavatavate inimeste jaoks, peaksid kehtima kõigi menetlusvormide suhtes, sealhulgas igasugune menetlemine väljaspool võimaliku vastuvõtjariigi territooriumi, nagu sätestatakse poliitikakava punktis 5.2.3. Edasised sammud selles suunas vajavad hoolikat kontrolli, eriti nende õiguspärasuse, tulemuslikkuse ja mõttekuse osas;

Kinnipidamine: artiklid 8–11

17. väljendab suurt heameelt selle üle, et artikli 8 lõikes 1 tunnustatakse, et isikut ei või kinni pidada üksnes põhjendusega, et ta on esitanud rahvusvahelise kaitse taotluse. See kajastab komitee üleskutset, mille ta esitas Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kohta koostatud esimese arvamuse punktis 16. Komitee tunnustab, et pädeval asutusel võivad olla õigustatud põhjendused teatud taotlejate kinnipidamiseks, näiteks kui on oht, et taotleja võib põgeneda;

Juurdepääs tööturule 6 kuu möödumisel: artikkel 15

18. nõustub, et kõnealused ettepanekud võivad olla kasulikud nii varjupaigataotlejale kui ka liikmesriigile, kuigi tunnustab, et mõne, eriti kasvava tööpuudusega ning oma geograafilise asukoha tõttu surve all oleva liikmesriigi jaoks võib olla tegemist vastuolulise ettepanekuga. Komitee väljendab heameelt, et uuesti sõnastatud vastuvõtutingimuste direktiivi artikli 15 lõikes 2 sätestatakse selgelt, et „liikmesriigid määravad kindlaks tingimused, mille järgi anda taotlejale juurdepääs oma tööturule”;

19. kordab Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kohta koostatud esimese arvamuse punktides 34–38 esitatud seisukohti integratsioonipoliitika kohta ning juhib tähelepanu oma 11. oktoobri 2007. aasta arvamusele teemal „Rändega seotud üldise lähenemiseviisi kohaldamine Euroopa Liidu lõunapoolsetel merepiiridel ning Euroopa Liidust idas ja kagus asuvate naaberpiirkondade suhtes” (CdR 64/2007 fin); Regioonide Komitee ja Kanaari saarte omavalitsuse koostöös 2007. aasta oktoobris Tenerifel korraldatud konverentsi „Piirkondade ja linnade roll rändevooegade juhtimisel” järeldustele; 15. juuni 2006. aasta arvamusele teemal „Euroopa Parlamendi resolutsioon vähemuste kaitse ja diskrimineerimisvastase poliitika kohta laienuvad Euroopas” (CdR 53/2006), milles käsitletakse integratsioonipoliitikat; 12. veebruari 2009. aasta arvamusele teemal „Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused integratsioonipoliitika eesliinil” (CdR 212/2008) ja Regioonide Komitee ning Atika linnade ja kogukondade kohaliku liidu koostöös 2008. aasta oktoobris korraldatud seminari „Linnade ja piirkondade roll sisserändajate integreerimisel” järeldustele;

20. kinnitab ühise varjupaigasüsteemi kohta koostatud esimese arvamuse punktis 4 esitatud soovitusi, et Euroopa õigusaktid peaksid nõudma liikmesriikidel piirkondlike omavalitsuste võrgustike süsteemi loomist pagulaste sihipäraseks integreerimiseks;

Materiaalsete vastuvõtutingimuste ja tervishoiu eeskirjad: artiklid 17–20

21. peab problemaatiliseks nõudmist kohaldada riiklikke sotsiaalseid sätteid varjupaigataotlejatele ja innustab pigem kaaluma elementaarse abi tagamist üleeuroopaliste ühtsete miinimumstandarditega;

22. tunnistab, et sätted materiaalse tingimuste kohta on eriti olulised kohalike ja piirkondlike omavalitsuste jaoks, kellel on tähtis roll eluaseme-, heaolu-, tervishoiu- ja hariduspoliitika elluviimisel. Kui kõnealuste nõuete rakendamine on liikmesriikide otsustada, peavad liikmesriigid kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele kinnitama, et nad saavad rahalist toetust võrdeliselt neile antavate uute ülesannetega;

23. leiab, et on vajadus koolitada neid kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ametnikke, kellel palutakse läbi viia kõnealustes sätetes soovitatud vahendite hindamist tagamaks, et vastuvõtutingimuste ning käesolevas direktiivis ettenähtud tervishoiukulusid ei peaks põhjendamatult katma rahvusvahelise kaitse taotlejad ise;

Sätted erivajadustega isikute kohta: artiklid 21–24

24. väljendab taas oma tõsist muret seoses haavatavate isikutega (Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kohta koostatud esimese arvamuse punktid 29–33) ning tervitab astutud samme kõnealuse küsimusega tegelemiseks. Komitee juhib erilist tähelepanu nende rahvusvahelist kaitset taotlevate isikute tervishoiuvajadustele, kes kannatavad vigastuste, alatoitumise ja psühholoogiliste traumade all. Kuna tervishoiuteenuseid osutatakse sageli kohalikul või piirkondlikul tasandil, tuleks uurida teatud piirkondade olul lasuvat koormust, selgitada selle määr ja seda leevendada;

Nende isikute kohtlemine, kelle puhul on rahvusvahelise kaitse andmisest keeldutud

25. on seisukohal, et nende isikute kohtlemise ühtlustamine, kelle puhul on keeldutud rahvusvahelise kaitse andmisest, võib aidata vähendada teisest rännet. Siiski peab olema võimalik rakendada meetmeid, mis innustaksid neid isikuid vabatahtlikult lahku- ma. Need meetmed ei tohiks mõjutada sellele isikuterühmale osutatavat vajalikku meditsiiniabi ega nende toimetulekut tagavaid meetmeid;

26. rõhutab, et sunnitud vaesust ning tervishoiuteenuste osutamisest keeldumist ei tohiks kunagi kasutada väljasaatmisega seotud sisserände- ja varjupaigavaldkonna meetmete rakendamiseks isikute puhul, kelle rahvusvahelise kaitse taotlus on tagasi lükatud;

Alaerialised

27. tervitab asjaolu, et vastuvõtutingimuste direktiivi ja uuesti sõnastatud Euroopa ühise varjupaigasüsteemi II etapi muude vahenditega on loodud selge alaealise määratlus, s.o alla 18 aastane kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik. Samuti tervitatakse asjaolu, et iga kõnealune vahend loob alaealiste jaoks täiendavad tagatised. Alaealisena määratletud isik saab neist nõuetest küll kasu, aga kaitse ei ole piisav nende rahvusvahelise kaitse taotlejate jaoks, kelle vanuse vaidlustab taotlejat vastuvõttev, taotlust menetlev ja selle kohta otsuse langetav liikmesriik või Dublini kriteeriume kohaldav liikmesriik;

28. märgib, et materiaalsed vastuvõtutingimused on Euroopa ühtse varjupaigasüsteemi esimene osa, millega rahvusvahelise kaitse taotlejad kokku puutuvad. Seepärast on oluline, et kui taotleja vanus vaidlustatakse, siis koheldakse neid alaealisena seni, kuni nende täisealisus tõestatakse (võttes arvesse teiste rahvusvahelise kaitse taotlejate õigusi ja turvalisust), et neid koheldaks kogu aeg inimlikult ja väärikalt ning et vanuse kindlaksmääramise menetlusele kehtiks õiguslikud tagatised, eriti kui on vaja kasutada meditsiinilist läbivaatust. Kui selles etapis määratakse taotleja vanus valesti, siis võidakse alaealistele rahvusvahelise kaitse taotlejatele ebaõiglaselt keelata kõrgemat kaitsetaset, mida soovitakse Euroopa ühise varjupaigasüsteemi II etapi õigusaktidega alaealiste jaoks sätestada;

29. rõhutab, et mõned kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on äärmiselt suure surve all tagada teenused saatjata või suurele hulgale alaealistele, ning soovib, et sellistele omavalitsustele tagataks piisav rahastamine;

Uuesti sõnastatud Dublini määrus

30. märgib, et see määrus on piirkondade jaoks äärmiselt oluline, kuna Dublini süsteemi kohaselt võib varjupaigataotlejad tagasi saata esimesse liikmesriiki, kuhu nad sisenesid, mis avaldab survet liikmesriikidele ja piirkondadele ELi välispiiridel ning olulisematele piiriületuskohtadele;

31. toetab eesmärki parandada süsteemi tõhusust, kuid ainult seal, kus see on kooskõlas ühtlustatud vastuvõtutingimuste ning kaitse taotlemise nõuete ja menetluste kohaldamisega. See tagab, et kolmanda riigi kodanikku teise liikmesriiki tagasi saatev liikmesriik ei riku inimõigusi käsitlevate rahvusvaheliste õigusaktidega võetud kohustusi, sealhulgas õigust pereelu austamise, lapse parimate huvide ja väljasaatmise lubamatuse, sealhulgas kaudse väljasaatmise lubamatuse põhimõtte austamisele vastavalt Euroopa põhiõiguste harta artiklile 19, 1951. aasta ÜRO pagulasseisundi konventsiooni artiklile 33 ja 1984. aasta ÜRO piinamise vastase konventsiooni artiklile 3. Määruse ettepaneku sätted peaksid jõustumata alles pärast vastuvõtutingimuste, varjupaigamenetluse ja miinimumnõuete läbivaadatud direktiivi täielikku rakendamist;

32. tervitab saatjata alaealiste õiguste kaitsmist käsitlevat artiklit 6, milles osaliselt käsitletakse muresid, mida komitee käsitles Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kohta koostatud esimese arvamuse punktides 29–33. Tuleks kehtestada tõhusad tagatised teistele haavatavatele inimestele, nagu rasedad naised ja puuetega inimesed. Määruses tuleks käsitleda ka praeguseid puudujääke seoses perekonna ühtsuse säilitamisega;

33. tervitab asjaolu, et artiklis 27 tunnistatakse, et isikut ei või kinni pidada üksnes põhjendusega, et ta on esitanud rahvusvahelise kaitse taotluse. See kajastab komitee üleskutset, mille ta esitas Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kohta koostatud esimese arvamuse punktis 16;

34. toetab artiklis 31 pakutud menetlust kõnealuse määruse sätete ajutiseks peatamiseks juhul, kui liikmesriik on eriti kiiret tegutsemist nõudvas olukorras, millega kaasneb eriti suur koormus tema vastuvõtuvõimele;

35. soovib luua ametliku teabevahetuskanali piirkondade ja Euroopa Komisjoni vahel, et juhtida tähelepanu olukordadele, mis võiksid anda põhjust otsustusõiguse kasutamiseks vastavalt artikli 31 lõikele 2, kui tingimused liikmesriigis tervikuna ei vasta artikli 31 lõikes 1 tõendusmaterjalide kohta sätestatud nõuetele. Kuid kõnealuste sätete liigse kasutamise vältimiseks peaks komisjon olukorda hoolikalt jälgima ning kaaluma, kas tegemist on tõepoolest kiiret tegutsemist nõudva olukorraga või kas varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuete direktiivi ja direktiivi 2005/85/EÜ mittejärgimine annab põhjust rikkumismenetluse algatamiseks vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 226;

Uuesti sõnastatud varjupaigamenetluse direktiiv

36. tervitab tunnistust, et vastuvõtunõuete ühtlustamine tuleb siduda kõrgemate nõuetega rahvusvahelise kaitse taotluste menetlemisel. Selle eelis on, et lüheneb otsuse langetamiseks kuluv aeg. Pikad hindamisperioodid võivad avaldada negatiivset mõju tervisele ja vaimsele heaolule, mis võib kaasa tuua kohalike ja piirkondlike vahendite märkimisväärse kulutamise. Isegi kui otsustamist käsitletakse pigem riikliku (kui piirkondliku) süsteemi osana, võivad viivitused kaasa tuua liigse koormuse nende kohalikele või piirkondlikele omavalitsustele, kus toimuvad ülekuulamised ja kohtuistungid;

Uuesti sõnastatud miinimumnõuete direktiiv

37. tervitab tunnistust, et miinimumnõuete ühtlustamine tuleb siduda kõrgemate nõuetega. Arvestades pagulaste küsimusi käsitleva mis tahes õigusakti humaanset konteksti, peaksid lahendus ebajärjepidevuse probleemile pagulaste tunnustamisel olema

prioriteetsemad kui lahendused teise rände probleemile, mida põhjustavad erinev sotsiaalkaitse ja tööturule juurdepääs. Rahvusvahelise kaitse andmisest ebaõiglase keeldumise tagajärjed on eriti tõsised;

38. tervitab asjaolu, et täiendavale kaitsele pööratakse rohkem tähelepanu. Eriti tervitab komitee varjupaigapoliitika kava punktis 3.3 riigisisese kaitse kohaldamise parandamisele pööratavat tähelepanu. Sellist alternatiivi ei tohiks kunagi kasutada tagasisaamise maskeerimiseks;

39. tunnistab, et varjupaigataotluste ja täiendava kaitse kohta otsuste tegemise kvaliteedi parandamisega, mis hõlmab heade tavade levitamist kehtivate õigusaktide ja õigusaktide ettepanekute tõlgendamise kohta, vähendatakse edasikaebuste määra (mis on mõnes riigis kõrge). Need võivad ka kaasa aidata vabatahtlike tagasipöördumiste määra suurenemisele nende isikute puhul, kelle rahvusvahelise kaitse taotlus on tagasi lükatud. Edusammud mõlemas kõnealuses valdkonnas vähendavad piirkondade ebaproportsionaalselt suurt koormust seoses toetuse andmisega riiklikust toetusest kõrvale jäetud isikutele;

40. kordab, et rahvusvahelise õiguse kohaselt on ümberasustatud isikutel õigus taotleda rahvusvahelist kaitset isegi siis, kui nad on sisenenud ELi ebaseaduslikult. Seepärast nõuab komitee, et ELi sisenemise viisi ei tohi kasutada rahvusvahelise kaitse taotlejate vastu, eriti inimkaubanduse ohvrite puhul;

41. märgib, et usaldusvärsus ei kuulu rahvusvahelise ega Euroopa pagulase määratlusse, kuid paljud rahvusvahelise kaitse taotlused lükatakse siiski tagasi usaldusvärsuse põhjustel. Need, kelle rahvusvahelise kaitse taotlus tagasi lükatakse, võivad enne ELi lahkumist vajada märkimisväärset abi kohalikest ja piirkondlikest omavalitsustelt ning seepärast on oluline, et taotlusi ei lükataks alusetult tagasi usaldusvärsuse põhjustel;

42. soovib uuesti sõnastatud miinimumnõuete direktiivis selgemini välja tuua, et usaldusvärsuse sätted (praegu artikli 4 lõige 5) täiendavad pagulase määratlust. Nende raames kirjeldatakse tingimusi, mille korral isiku tõendamata väited võivad olla vastuvõetavad, andes panuse tõendamisnõuetesse, mis tuleb täita rahvusvahelise kaitse vajaduse tõestamiseks;

Praktiline koostöö

43. rõhutab vajadust võrgustike järele teabevahetuseks ja parimate tavade tutvustamiseks varjupaiga valdkonnas kohalikul ja piirkondlikul tasandil ning selle järele, et nende võrgustike tegevuseks tuleb eraldada piisavad finantsvahendid;

44. tervitab otsust luua Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet ning usub, et see annab aktiivse panuse rahvusvaheliste standardite parandamisse ning lähenemisviisi ühtsusesse;

45. on seisukohal, et määruse ettepaneku punktis 17 tuleks muude ühenduse asutuste (artikkel 49) hulgas nimetada Regioonide Komiteed;

46. rõhutab, et oluline on läbi viia teadus- ja võrdlevaid uurinuid nii poliitilise kui ka tegeliku tõendusbaasi parandamiseks ning et kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel peaks selles olema võtmeroll. Kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi tuleks mainida seoses teabe ja heade tavade vahetamisega (artikkel 3) ning teabe kogumise ja vahetamisega (artikkel 11);

47. soovib selgust pakutud õigusliku raamistiku ning poliitika kujundamise ja teenuste osutamise tõhususe mõõtmise näitajate kohta;

48. soovib luua kohalike ja piirkondlike omavalitsuste jaoks kättesaadavad rahastamisprogrammid, et parandada üldsuse teadlikkust varjupaigaküsimustest valdkondades, kus see võib parandada kogukonna teabevahetust ja integratsiooni. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ja Regioonide Komitee peaksid nõuandvas kogus esindatud olema;

49. soovib lisaks, et varjupaigaküsimuste tugiametil oleks võtmeroll suhete loomisel kolmandate riikide, valitsusväliste organisatsioonide ja rahvusvaheliste organitega;

50. rõhutab tugevalt kohalike ja piirkondlike omavalitsuste panust varjupaigataotlejate ja pagulaste praktilise juhtimise kõrgete standardite saavutamisse. Lisaks on rahvusvaheliste kaitseprogrammide edendamiseks äärmiselt oluline piiri-, vastuvõtukeskuste ja ümberasustusasutuste töötajate koolituse arendamine;

51. väljendab sügavat muret kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esindajate kõrvalejätmise üle haldusnõukogust ning soovib tugevdada varjupaigaküsimuste tugiameti halduskorraldust, kaasates sellesse Regioonide Komitee esindajad, ning sisse viia korrapärased konsultatsioonid;

Vastutuse õiglane jagamine ja solidaarsus ELis

52. märgib, et liikmesriikidevahelist solidaarsust tunnustatakse küll ettepanekute võtmeelemendina, eriti Dublin II määruse muudatusi silmas pidades, kuid ettepanekutega jäetakse liikmesriikidele meetmete rakendamisel siiski märkimisväärne otsustusõigus.

On oluline tunnustada, et vajadus koormuse jagamise ja solidaarsuse järele on nii liikmesriikide vahel kui ka liikmesriikide sees;

53. väljendab taas rahulolu Euroopa Pagulasfondi ja Euroopa Pagulaste Tagasisaatmisfondi pakutava praktilise toetusega liikmesriikidele, nagu komitee väljendas Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kohta koostatud esimese aruande punktis 46. Need fondid on eriti olulised vastuvõtutingimuste ja varjupaigamenetluse direktiivide edukaks rakendamiseks. Komitee soovib kinnitust selle kohta, et kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele antakse otsejuurdepääs nimetatud fondidele ning roll fondide kaudu antava toetuse eraldamise järelevalves;

54. tervitab esialgu teatavate ELi juhtumite ühise läbivaatamise võimalust ELis, eeldusel et tagatakse inimõiguste kõrgetasemeline järgimine ning austatakse põhimõtet, et iga juhtumit käsitletakse eraldi;

Solidaarsus kolmandate riikidega

55. rõhutab vabatahtliku ümberasumise olulisust ja tervitab asjaomaseid parandusettepanekuid. Komitee soovib kinnitust, et luuakse mehhanismid kohalike ja piirkondlike omavalitsustega sellel teemal konsulteerimiseks, arvestades nende olulist rolli pagulaste ja teiste rahvusvahelise kaitse alla võetud isikute edukas integreerimises. Komitee märgib, et hea juhtimise korral võimaldab vabatahtlik ümberasumine piirkondadel konstruktiivselt juhitud rändest kasu saada;

Euroopa Liidu ühise ümberasustamisprogrammi loomine

56. tervitab komisjoni asjaomaseid teatiseid ning leiab, et see algatus suurendab solidaarsust ümberasustamistavades ja parandab standardeid kõigis liikmesriikides, eelkõige kohalike omavalitsuste rolli osas ümberasustamisel ja ümberasustatud isikute vastuvõtmisel ja integreerimisel;

57. tervitab eriti ümberasustamise eksperdirühma edasiarendamist, rõhutab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste olulist rolli vastuvõtmisel ja ümberasustamisel ning toonitab, et omavalitsuste panust vajaduste ja iga-aastaste prioriteetide määramisele ja heade tavade tutvustamisele tuleks tunnustada selle sidusrühma eksperdidena;

58. nõuab, et kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele, kel on võtmeroll ELi ümberasustamisprogrammi edukal rakendamisel, tagataks piisavad vahendid ümberasustatud isikute toetuseks ette nähtud Euroopa Komisjoni vahenditest.

II. MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Vastuvõtutingimuste direktiivi ettepanek (KOM(2008) 815) – artikli 2 punkt c

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
„pereliikmed” – järgmised taotleja perekonnaliikmed, kes viibivad rahvusvahelise kaitse taotluse esitamise ajal samas liikmesriigis eeldusel, et perekond oli olemas juba päritoluriigis:	„pereliikmed” – järgmised taotleja perekonnaliikmed, kes viibivad rahvusvahelise kaitse taotluse esitamise ajal samas liikmesriigis eeldusel, et perekond oli olemas juba päritoluriigis:
i) varjupaigataotleja abikaasa või temaga püsivas suhtes olev vabaabielukaaslane, kui asjaomase liikmesriigi õigusaktide või tava kohaselt koheldakse vabaabielupaare välismaalasi käsitlevate õigusaktide alusel võrdväärselt abielus paaridega;	i) varjupaigataotleja abikaasa või temaga püsivas suhtes olev vabaabielukaaslane, kui asjaomase liikmesriigi õigusaktide või tava kohaselt koheldakse vabaabielupaare välismaalasi käsitlevate õigusaktide alusel võrdväärselt abielus paaridega;
ii) alapunktis i osutatud paaride või taotleja alaealised lapsed tingimusel, et nad ei ole abielus, sõltumata sellest, kas siseriikliku õiguse tähenduses on nad sündinud abielust või väljaspool abielu või on nad lapsendatud;	ii) alapunktis i osutatud paaride või taotleja alaealised lapsed tingimusel, et nad ei ole abielus ja on <u>ülalpeetavad</u> , sõltumata sellest, kas siseriikliku õiguse tähenduses on nad sündinud abielust või väljaspool abielu või on nad lapsendatud;
iii) punktis i osutatud paaride või taotleja abielus alaealised lapsed, sõltumata sellest, kas siseriikliku õiguse tähenduses on nad sündinud abielust või väljaspool abielu või on nad lapsendatud, kui nende huvides on elada koos taotlejaga;	iii) ~~punktis i osutatud paaride või taotleja abielus alaealised lapsed, sõltumata sellest, kas siseriikliku õiguse tähenduses on nad sündinud abielust või väljaspool abielu või on nad lapsendatud, kui nende huvides on elada koos taotlejaga;~~
iv) taotleja ema, isa või eestkostja, kui taotleja on alaealine ega ole abielus või kui ta on alaealine ja abielus, kuid tema huvides on elada koos oma isa/ema või eestkostjaga;	iv) <u>iii</u>) taotleja ema, isa või eestkostja, kui taotleja on alaealine ega ole abielus või kui ta on alaealine ja abielus, kuid tema huvides on elada koos oma isa/ema või eestkostjaga;
v) taotleja alaealised õed ja vennad, kes ei ole abielus, kui taotleja on alaealine ega ole abielus või kui tema või tema õed ja vennad on alaealised ja abielus, kuid nendest ühe või enama huvides on elada koos;	v) <u>iv</u>) taotleja alaealised õed ja vennad, kes ei ole abielus, kui taotleja on alaealine ega ole abielus või kui tema või tema õed ja vennad on alaealised ja abielus, kuid nendest ühe või enama huvides on elada koos;

Motivatsioon

Euroopa Komisjoni ettepanekuga nähakse ette perekonna mõiste laiendamine. Seeläbi suureneks oluliselt isikute ring, kellel on õigus ülalpidamisele. Seetõttu tuleks säilitada algselt ettenähtud õigustatud isikute ring.

Muudatusettepanek 2

Vastuvõtutingimuste direktiivi ettepanek (KOM(2008) 815) – artikkel 6 – uus lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	1. Liikmesriigid peavad tagama üksikisikute õiguskindluse, nii et oleks tagatud ka ilma isikut tõendavate dokumentideta varjupaigataotlejate igast aspektist inimlik ning õiguskindluse põhimõttele vastav kohtlemine. Vale või väljamõeldud identiteedi kasutamise või võltsitud, valede või kehtetute dokumentide esitamisest tulenevad tagajärjed tuleb sätestada vastavates rahvusvahelise kaitse taotlemise kriteeriume käsitlevates õigusaktides.

Motivatsioon

Seni, kuni isiku identiteet ei ole kindlalt välja selgitatud, on oluline tagada igale varjupaigataotlejale õiguskindlusele vastav kohtlemine. Tähtis on alustada artiklit selle väga olulise seisukohaga, mis põhineb inimväärikusel ja kõigi inimeste võrdväärsuse põhimõttel.

Muudatusettepanek 3

Vastuvõtutingimuste direktiivi ettepanek (KOM(2008) 815) – artikli 15 lõige 4

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Tööturupoliitikaga seotud põhjustel võivad liikmesriigid eelistada ELi kodanikke ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriikide kodanikke, samuti seaduslikult nende territooriumidel elavaid kolmandate riikide kodanikke.	Tööturupoliitikaga seotud põhjustel võivad liikmesriigid eelistada ELi kodanikke ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriikide kodanikke, samuti seaduslikult nende territooriumidel elavaid kolmandate riikide kodanikke.

Motivatsioon

Arvestades Euroopa Komisjoni ettepanekut piiramatul juurdepääsu kohta tööturule, peab kindlasti alles jääma võimalus eelistada oma riigi kodanikke ning ELi ja Euroopa Majanduspiirkonna kodanikke. Seepärast peaks säilima direktiivi praeguse versiooni artikli 15 lõige 4.

Muudatusettepanek 4

Vastuvõtutingimuste direktiivi ettepanek (KOM(2008) 815) – artikkel 20 – uued lõiked 6, 7, ja 8

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<p>6. Liikmesriigid ei või kitsendada ega tühistada nende isikute materiaalseid vastuvõtutingimusi, kelle puhul on keeldunud rahvusvahelise kaitse andmisest, enne kui on olemas plaanid nende väljasaatmiseks või vabatahtlikuks tagasipöördumiseks.</p> <p>7. Sunnitud vaesust või selle ohtu ei või kunagi kasutada selleks, et sundida oma päritoluriiki tagasi pöörduma isikuid, kelle puhul on keeldunud kaitse andmisest.</p> <p>8. Esmaste tervishoiuteenuste osutamisest keeldumist või ähvardust sellest keelduda ei või kunagi kasutada selleks, et sundida oma päritoluriiki tagasi pöörduma isikuid, kelle puhul on keeldunud kaitse andmisest.</p>

Motivatsioon

Nimetatud sätted on vajalikud selleks, et tagada kooskõla Euroopa inimõiguste standarditega, eelkõige Euroopa inimõiguste konventsiooni artikliga 3. Materiaalsete vastuvõtutingimuste kitsendamine ja tühistamine ajendavad isikuid, kelle puhul on keeldunud rahvusvahelise kaitse andmisest, lõpetama kontaktid vastuvõtva liikmesriigiga; see võib takistada väljasaatmist ja innustada ebaseaduslikku töötamist. Rahvusvahelise kaitse taotlejate, kelle puhul on rahvusvahelise kaitse andmisest keeldunud, materiaalseid vastuvõtutingimuste säilitamise finantsmõju innustab liikmesriike parandama oma väljasaatmismenetlusi ning vabatahtliku tagasipöördumise skeeme (vaesust ja tervishoiuteenuste osutamisest keeldumist ei saa käsitleda tõeliselt vabatahtliku tagasipöördumise innustamisena; need on sunnitud tagasipöördumise ebaseaduslikud vormid). Tööturule juurdepääsu võimaldamine rahvusvahelise kaitse taotlejatele hiljemalt kuue kuu möödumisel pärast ELi saabumist võib aidata kaasa maksutulu suurenemisele.

Esmaste tervishoiuteenuste osutamine isikutele, kelle puhul on rahvusvahelise kaitse andmisest keeldutud, on vajalik ka rahvatervise kaitsmise huvides. Veelgi enam, tavaliselt satuvad isikud, kelle puhul on keeldutud esmaste tervishoiuteenuste osutamisest, haiglasse ägenenud sümptomitega. See avaldab suuremat survet tervishoiu eelarvetele, mida paljudes liikmesriikides hallatakse piirkondlikul tasandil.

Muudatusettepanek 5

Vastuvõtutingimuste direktiivi ettepanek (KOM(2008) 815) – artikli 20 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Liikmesriigid võivad materiaalseid vastuvõtutingimusi kitsendada, kui varjupaigataotleja:	Liikmesriigid võivad materiaalseid vastuvõtutingimusi kitsendada või tühistada, kui varjupaigataotleja:
a) lahkub pädeva asutuse määratud elukohast sellele teatamata või ilma pädeva asutuse loata, kui on nõutav sellise loa taotlemine, või	a) lahkub pädeva asutuse määratud elukohast sellele teatamata või ilma pädeva asutuse loata, kui on nõutav sellise loa taotlemine, või
b) ei täida aruandekohustusi või teabe andmise nõuet või nõuet ilmuda siseriiklikus õiguses sätestatud mõistliku aja jooksul varjupaigamenetlusega seoses isiklikele vestlustele või	b) ei täida aruandekohustusi või teabe andmise nõuet või nõuet ilmuda siseriiklikus õiguses sätestatud mõistliku aja jooksul varjupaigamenetlusega seoses isiklikele vestlustele või
c) on selles liikmesriigis juba esitanud varjupaigataotluse.	c) on selles liikmesriigis juba esitanud varjupaigataotluse.

Motivatsioon

Komisjoni ettepanekuga piiratakse väga tugevalt võimalusi vastuvõtutingimusi tühistada. Sel viisil ei ole enam võimalik ergutada varjupaigataotlejaid varjupaigamenetluses aktiivselt osalema. Seepärast tuleks praegune säte säilitada.

Muudatusettepanek 6

Vastuvõtutingimuste direktiivi ettepanek (KOM(2008) 815) – artikli 21 lõige 2

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
2. Liikmesriigid kehtestavad siseriiklikus õiguses menetlused, et selgitada kohe pärast rahvusvahelise kaitse taotluse esitamist välja, kas taotlejal on erivajadusi ja näidata ära selliste vajaduste laad. Kehtestatavate menetlustega tagatakse toetus erivajadustega isikutele kogu varjupaigamenetluse jooksul ja nähakse ette nende olukorra asjakohane järelevalve.	2. a) Liikmesriigid kehtestavad siseriiklikus õiguses menetlused, et selgitada kohe pärast rahvusvahelise kaitse taotluse esitamist välja, kas taotlejal on erivajadusi ja näidata ära selliste vajaduste laad. Kehtestatavate menetlustega tagatakse toetus erivajadustega isikutele kogu varjupaigamenetluse jooksul ja nähakse ette nende olukorra asjakohane järelevalve. b) <u>Rahvusvahelise kaitse taotleja vanuse vaidlustamise korral kohtleb liikmesriik taotlejat alaealisena, kuni tõestatakse, et taotleja on täisealine (võttes arvesse teiste rahvusvahelise kaitse taotlejate õigusi ja ohutust).</u> c) <u>Liikmesriigid peavad tagama piisavate õiguslike tagatiste rakendamise vanuse kindlaksmääramise menetlustele, eriti kui on vaja kasutada meditsiinilist läbivaatust.</u> d) <u>Saatjata alaealiste igasugune läbivaatus peab toimuma direktiivi 2005/85/EÜ artikli 17 sätteid piiramata.</u>

Motivatsioon

See on vajalik tagamaks, et alaealistele ei keelata ebaõiglaselt kõrgemat kaitse taset, mis on sätestatud Euroopa ühise varjupaigasüsteemi II ettepanekutes. On oluline, et vanuse kindlaksmääramisel on selles etapis piisavad tagatised, kuna vastuvõtutingimusedirektiivi sätted kohalduvad otseselt ka nõukogu määrusele 343/2003/EÜ (Dublini määrusele) (preambul, põhjendus 9). Nimetatud sätted peaksid viitama ka saatjata alaealisi käsitlevatele üksikasjalikele sätetele kehtiva direktiivi 2005/85/EÜ artiklis 17 (varjupaigamenetluse direktiiv) või selle asendavas artiklis.

Muudatusettepanek 7

Uuesti sõnastatud Dublini määrus (KOM(2008) 820 lõplik) – artikkel 31

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>1. Kui liikmesriik on eriti kiiret tegutsemist nõudvas olukorras, millega kaasneb eriti suur koormus tema vastuvõtuvõimele, varjupaigasüsteemile või infrastruktuurile ning rahvusvahelise kaitse taotlejate üleandmine sellele liikmesriigile kooskõlas käesoleva määrusega võib seda koormust veelgi suurendada, võib ta paluda kõnealune üleandmine peatada.</p> <p>Palve esitatakse komisjonile. Palves esitatakse selle aluseks olevad põhjused ja eelkõige järgmine teave:</p> <p>a) sellise eriti kiiret tegutsemist nõudva olukorra üksikasjalik kirjeldus, millega kaasneb eriti suur koormus palve esitajaks oleva liikmesriigi vastuvõtuvõimele, varjupaigasüsteemile või infrastruktuurile, sealhulgas asjakohane statistika ja tõendusmaterjal;</p> <p>b) olukorra tõenäolise lühiajalise arengu põhjendatud prognoos;</p> <p>c) põhjendatud selgitus täiendava koormuse kohta, mida rahvusvahelise kaitse taotlejate üleandmine käesoleva määruse kohaselt võiks palve esitajaks oleva liikmesriigi vastuvõtuvõimele, varjupaigasüsteemile või infrastruktuurile põhjustada, sealhulgas asjakohane statistika ja muu tõendusmaterjal.</p> <p>2. Kui komisjon on seisukohal, et mõnes liikmesriigis valitsev olukord võib kaasa tuua selle, et rahvusvahelise kaitse taotlejatele pakutava kaitse tase ei vasta ühenduse õigusaktides sätestatule, eelkõige direktiivile [...]/.../EÜ, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded, ning direktiivile 2005/85/EÜ, võib ta lõikes 4 sätestatud korras otsustada peatada taotlejate üleandmise sellele liikmesriigile käesoleva määruse kohaselt.</p> <p>3. Kui liikmesriik tunneb muret, et mõnes liikmesriigis valitsev olukord võib kaasa tuua selle, et rahvusvahelise kaitse taotlejatele pakutava kaitse tase ei vasta ühenduse õigusaktides sätestatule, eelkõige direktiivile [...]/.../EÜ, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded, ning direktiivile 2005/85/EÜ, võib ta esitada palve peatada taotlejate üleandmine sellele liikmesriigile käesoleva määruse kohaselt.</p>	<p>1. Kui liikmesriik on eriti kiiret tegutsemist nõudvas olukorras, millega kaasneb eriti suur koormus tema vastuvõtuvõimele, varjupaigasüsteemile või infrastruktuurile ning rahvusvahelise kaitse taotlejate üleandmine sellele liikmesriigile kooskõlas käesoleva määrusega võib seda koormust veelgi suurendada, võib ta paluda kõnealune üleandmine peatada.</p> <p>Palve esitatakse komisjonile. Palves esitatakse selle aluseks olevad põhjused ja eelkõige järgmine teave:</p> <p>a) sellise eriti kiiret tegutsemist nõudva olukorra üksikasjalik kirjeldus, millega kaasneb eriti suur koormus palve esitajaks oleva liikmesriigi vastuvõtuvõimele, varjupaigasüsteemile või infrastruktuurile, sealhulgas asjakohane statistika ja tõendusmaterjal;</p> <p>b) olukorra tõenäolise lühiajalise arengu põhjendatud prognoos;</p> <p>c) põhjendatud selgitus täiendava koormuse kohta, mida rahvusvahelise kaitse taotlejate üleandmine käesoleva määruse kohaselt võiks palve esitajaks oleva liikmesriigi vastuvõtuvõimele, varjupaigasüsteemile või infrastruktuurile põhjustada, sealhulgas asjakohane statistika ja muu tõendusmaterjal.</p> <p>2. Kui komisjon on seisukohal, et mõnes liikmesriigis valitsev olukord võib kaasa tuua selle, et rahvusvahelise kaitse taotlejatele pakutava kaitse tase ei vasta ühenduse õigusaktides sätestatule, eelkõige direktiivile [...]/.../EÜ, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded, ning direktiivile 2005/85/EÜ, võib ta lõikes 4 sätestatud korras otsustada peatada taotlejate üleandmise sellele liikmesriigile käesoleva määruse kohaselt.</p> <p>3. Kui liikmesriik tunneb muret, et mõnes liikmesriigis valitsev olukord võib kaasa tuua selle, et rahvusvahelise kaitse taotlejatele pakutava kaitse tase ei vasta ühenduse õigusaktides sätestatule, eelkõige direktiivile [...]/.../EÜ, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded, ning direktiivile 2005/85/EÜ, võib ta esitada palve peatada taotlejate üleandmine sellele liikmesriigile käesoleva määruse kohaselt.</p>

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>Palve esitatakse komisjonile. Palves esitatakse selle aluseks olevad põhjused ning eelkõige üksikasjalik teave kõnealuses liikmesriigis valitseva olukorra kohta, mis osutab võimalikule mittevastavusele ühenduse õigusaktidega, eelkõige direktiiviga [...]/.../EÜ, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded, ja direktiiviga 2005/85/EÜ.</p>	<p>Palve esitatakse komisjonile. Palves esitatakse selle aluseks olevad põhjused ning eelkõige üksikasjalik teave kõnealuses liikmesriigis valitseva olukorra kohta, mis osutab võimalikule mittevastavusele ühenduse õigusaktidega, eelkõige direktiiviga [...]/.../EÜ, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded, ja direktiiviga 2005/85/EÜ.</p>
	<p><u>4.</u> Kui kohalik või piirkondlik omavalitsus on mures selle pärast, et ta on eriti kiiret tegutsemist nõudvas olukorras, millega kaasneb ebaproportsionaalselt suur koormus tema vastuvõtuvõimele, varjupaigastustele või infrastruktuurile võrreldes liikmesriigiga tervikuna, ning ta ei täida lõikes 1 määratletud kaasatuse piirmäära, võib omavalitsus esitada komisjonile ametliku taotluse kasutada oma otsustusõigust vastavalt lõikele 2.</p>
<p>4. Pärast lõike 1 või 3 kohase palve saamist või omal algatusel vastavalt lõikele 2 võib komisjon otsustada peatada taotlejate üleandmise sellele liikmesriigile käesoleva määruse kohaselt. Selline otsus tuleb teha võimalikult kiiresti ja hiljemalt ühe kuu jooksul pärast palve saamist. Üleandmist peatamise otsuses esitatakse selle aluseks olevad põhjused ja eelkõige järgmine teave:</p>	<p>~~4~~5. Pärast lõike 1 või 3 kohase palve saamist või omal algatusel vastavalt üksnes lõikele 2 või lõikele 2 koos lõikega 4 võib komisjon otsustada peatada taotlejate üleandmise sellele liikmesriigile käesoleva määruse kohaselt. Selline otsus tuleb teha võimalikult kiiresti ja hiljemalt ühe kuu jooksul pärast palve saamist. Üleandmist peatamise otsuses esitatakse selle aluseks olevad põhjused ja eelkõige järgmine teave:</p>
<p>a) hinnang asjakohastele asjaoludele liikmesriigis, kelle suhtes võidakse üleandmist peatada;</p> <p>b) hinnang selle kohta, kuidas üleandmist peatamine võib mõjutada teisi liikmesriike;</p> <p>c) üleandmist peatamise kavandatav kuupäev;</p> <p>d) peatamisega seotud eritingimused.</p>	<p>a) hinnang asjakohastele asjaoludele liikmesriigis, kelle suhtes võidakse üleandmist peatada;</p> <p>b) hinnang selle kohta, kuidas üleandmist peatamine võib mõjutada teisi liikmesriike;</p> <p>c) üleandmist peatamise kavandatav kuupäev;</p> <p>d) peatamisega seotud eritingimused.</p>
<p>5. Komisjon teatab nõukogule ja liikmesriikidele otsusest peatada taotlejate üleandmine asjaomasele liikmesriigile käesoleva määruse kohaselt. Iga liikmesriik võib ühe kuu jooksul teatise saamisest suunata komisjoni otsuse arutamiseks nõukogule. Nõukogu võib ühe kuu jooksul alates kuupäevast, mil liikmesriik suunas otsuse nõukogule arutamiseks, teha kvalifitseeritud hääletamusega teistsuguse otsuse.</p>	<p>~~5~~6. Komisjon teatab nõukogule ja liikmesriikidele otsusest peatada taotlejate üleandmine asjaomasele liikmesriigile käesoleva määruse kohaselt. Iga liikmesriik võib ühe kuu jooksul teatise saamisest suunata komisjoni otsuse arutamiseks nõukogule. Nõukogu võib ühe kuu jooksul alates kuupäevast, mil liikmesriik suunas otsuse nõukogule arutamiseks, teha kvalifitseeritud hääletamusega teistsuguse otsuse.</p>
<p>6. Pärast komisjoni otsust peatada üleandmist teatavale liikmesriigile vastutavad teised liikmesriigid, kus viibivad taotlejad, kelle üleandmine on peatatud, selliste isikute rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest.</p> <p>Otsuses peatada üleandmist teatavale liikmesriigile võetakse asjakohaselt arvesse vajadust tagada alaealiste ja perekonna ühtsuse kaitse.</p>	<p>~~6~~7. Pärast komisjoni otsust peatada üleandmist teatavale liikmesriigile vastutavad teised liikmesriigid, kus viibivad taotlejad, kelle üleandmine on peatatud, selliste isikute rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest.</p> <p>Otsuses peatada üleandmist teatavale liikmesriigile võetakse asjakohaselt arvesse vajadust tagada alaealiste ja perekonna ühtsuse kaitse.</p>
<p>7. Lõike 1 kohases otsuses peatada üleandmist teatavale liikmesriigile põhjendatakse abi, mida selle liikmesriigi abitaotluse alusel antakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse 573/2007/EÜ artiklis 5 sätestatud erakorraliste meetmete jaoks.</p>	<p>~~7~~8. Lõike 1 kohases otsuses peatada üleandmist teatavale liikmesriigile põhjendatakse abi, mida selle liikmesriigi abitaotluse alusel antakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse 573/2007/EÜ artiklis 5 sätestatud erakorraliste meetmete jaoks.</p>

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>8. Üleandmised võib peatada kuni kuueks kuuks. Kui meetmete võtmise põhjused on kuue kuu pärast endiselt alles, võib komisjon asjaomase liikmesriigi lõikes 1 osutatud taotluse alusel või omal algatusel otsustada pikendada nende kohaldamist veel kuue kuu võrra. Sellisel juhul kohaldatakse lõiget 5.</p> <p>9. Käesolevas artiklis sätestatud ei või tõlgendada selliselt, et see võimaldaks liikmesriikidel kalduda kõrvale nende üldisest kohustusest võtta kõik vajalikud üldised ja konkreetsed meetmed, mille abil tagatakse ühenduse varjupaigaõigusest, eelkõige käesolevast määrusest, direktiivist [.../.../EÜ], millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded, ja direktiivist 2005/85/EÜ tulenevate kohustuste täitmine.</p>	<p>89. Üleandmised võib peatada kuni kuueks kuuks. Kui meetmete võtmise põhjused on kuue kuu pärast endiselt alles, võib komisjon asjaomase liikmesriigi lõikes 1 osutatud taotluse alusel või omal algatusel otsustada pikendada nende kohaldamist veel kuue kuu võrra. Sellisel juhul kohaldatakse lõiget 5.</p> <p>910. Käesolevas artiklis sätestatud ei või tõlgendada selliselt, et see võimaldaks liikmesriikidel kalduda kõrvale nende üldisest kohustusest võtta kõik vajalikud üldised ja konkreetsed meetmed, mille abil tagatakse ühenduse varjupaigaõigusest, eelkõige käesolevast määrusest, direktiivist [.../.../EÜ], millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded, ja direktiivist 2005/85/EÜ tulenevate kohustuste täitmine.</p>

Motivatsioon

Kõnealusel muudatusettepanekus käsitletakse olukorda, kus teatud piirkonnad võivad olla silmitsi ebaproportsionaalselt suure koormusega võrreldes nende liikmesriigiga tervikuna ning kus liikmesriik ei saa osa artikli 31 lõikes 1 sätestatust, sest olukord kogu tema territooriumil ei ole piisavalt tõsine. Erinevalt kehtiva artikli 31 lõikest 1 ei ole tegemist otsese taotlusega üleandmise peatamiseks, vaid taotlusega komisjonile otsustusõiguse kasutamiseks vastavalt artikli 31 lõikele 2. Seepärast tunnustatakse muudatusettepanekus kohalike ja piirkondlike omavalitsuste tähtsust, ilma et neid üritataks liikmesriikidega võrdsustada.

Muudatusettepanek 8

Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti määrus (KOM(2009) 66 lõplik) – artikli 11 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>1. Amet korraldab, kooskõlastab ja soodustab kogu varjupaigaküsimusi käsitleva <i>acquis communautaire</i>'i rakendamise seotud teabevahetust varjupaigaküsimustega tegelevate riiklike ametiasutuste vahel ning komisjoni ja nimetatud asutuste vahel. Sel eesmärgil võib amet koostada andmebaase, mis sisaldavad faktilist, juriidilist või kohtupraktikat käsitlevat teavet riiklike, ELi või rahvusvaheliste varjupaigalaaste õigusaktide kohta.</p>	<p>1. Amet korraldab, kooskõlastab ja soodustab kogu varjupaigaküsimusi käsitleva <i>acquis communautaire</i>'i rakendamise seotud teabevahetust varjupaigaküsimustega tegelevate riiklike ametiasutuste vahel ning komisjoni ja nimetatud asutuste vahel, sealhulgas kohalikul ja piirkondlikul tasandil. Sel eesmärgil võib amet koostada andmebaase, mis sisaldavad faktilist, juriidilist või kohtupraktikat käsitlevat teavet riiklike, ELi või rahvusvaheliste varjupaigalaaste õigusaktide kohta.</p>

Motivatsioon

Suur osa varjupaigapoliitikast viiakse ellu piirkondlikul tasandil ning seoses teabe kogumise ja vahetamisega on oluline piirkondade vahetu konsulteerimine.

Muudatusettepanek 9

Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti määrus (KOM(2009) 66 lõplik) – artikli 25 lõige 3

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>3. Haldusnõukogu võib kutsuda oma koosolekutele vaatlejatenä isikuid, kelle seisukoht tundub talle oluline.</p>	<p>3. Haldusnõukogu võib kutsuda oma koosolekutele vaatlejatenä isikuid, kelle seisukoht tundub talle oluline. <u>Kui kaalul on kohalikud ja piirkondlikud huvid, kutsutakse koosolekule Regioonide Komitee esindaja.</u></p>

Motivatsioon

Muudatusettepanekuga tunnistatakse kohalike ja piirkondlike omavalitsuste tähtsust seoses varjupaigapoliitikaga.

Muudatusettepanek 10

Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti määrus (KOM(2009) 66 lõplik) – artikli 30 lõige 9

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
9. Täitevkomitee võib kutsuda oma koosolekutele isikuid, kelle seisukoht tundub talle oluline.	9. Täitevkomitee võib kutsuda oma koosolekutele isikuid, kelle seisukoht tundub talle oluline. <u>Kui kaalul on kohalikud ja piirkondlikud huvid, kutsutakse koosolekule Regioonide Komitee esindaja.</u>

Motivatsioon

Muudatusettepanek kehtib paralleelselt muudatusettepanekuga artikli 25 lõike 3 kohta, et tagada piirkondade eksperditeadmiste ja kogemuste täielik arvestamine ja kasutamine.

Muudatusettepanek 11

Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti määrus (KOM(2009) 66 lõplik) – artikli 32 lõige 1

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
1. Amet teeb tihedat koostööd varjupaigapoliitikas riiklikul, ELi või rahvusvahelisel tasandil tegutsevate valitsusväliste organisatsioonide ja kodanikuühiskonna organisatsioonidega ning moodustab sellise koostöö jaoks nõuandva kogu.	1. Amet teeb tihedat koostööd varjupaigapoliitikas <u>piirkondlikul</u> , riiklikul, ELi või rahvusvahelisel tasandil tegutsevate valitsusväliste organisatsioonide ja kodanikuühiskonna organisatsioonidega ning moodustab sellise koostöö jaoks nõuandva kogu.

Motivatsioon

Ka selle muudatusettepanekuga tunnistatakse piirkondlike omavalitsuste tähtsust seoses varjupaigapoliitikaga.

Brüssel, 7. oktoober 2009

Regioonide Komitee
president
Luc VAN DEN BRANDE